Uchwała Nr XXXI/158/2026
Rady Gminy Dorohusk
z dnia 30 października 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na sposób działania pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Dorohusku

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 i 912) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), Rada Gminy Dorohusk uchwala, co następuje:

§1

Uznaje się skargi z dnia 22.09.2026 r. na działania pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w Dorohusku za bezzasadne z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Dorohusk do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem i pouczeniem.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Dorohusk

/-/ Małgorzata Sarzyńska

UZASADNIENIE
do uchwały Nr XXXI/158/2026 Rady Gminy Dorohusk z dnia 30 października 2026 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działania pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej

W dniu 22.09.2026 r. do Rady Gminy Dorohusk wpłynęła skarga na działania pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej (OPS). Skarżąca zarzuciła pracownikom OPS w szczególności: brak podstaw prawnych i faktycznych do podjęcia interwencji w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Dorohusku w dniu 11 września 2026 r., kierowanie pod jej adresem publicznych, zniesławiających oskarżeń (dotyczących m.in. rzekomego znęcania się nad dzieckiem, oszustw, matactw oraz uniemożliwiania przeprowadzenia wywiadu środowiskowego), brak bezstronności, a także brak profesjonalizmu przy ocenie sytuacji rodzinnej i bytowej dziecka.

Jednocześnie w dniu 22.09.2026 r. skarżąca wniosła do Wójta Gminy Dorohusk pismo zatytułowane jako „Skarga na sposób działania pracownic OPS w Dorohusku oraz wniosek o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i wyciągnięcie konsekwencji". W treści złożonego pisma, skarżąca wskazała, że jej skarga dotyczy zdarzenia z dnia 11 września 2026 r., ale również wcześniejszego sposobu traktowania skarżącej przez wskazane w piśmie pracownice. Skarżąca podniosła w treści pisma m.in., że podczas zdarzenia, które miało miejsce w dniu 11 września 2026 r. pracownice OPS w Dorohusku w obecności dyrektora szkoły, pani psycholog oraz funkcjonariuszy policji przedstawiały wobec niej bardzo poważne zarzuty dotyczące znęcania się nad dzieckiem, oraz wskazywały, że prowadzone są wobec niej liczne postępowania dotyczące oszustw i matactw i innych nieprawidłowości. W treści pisma skarżąca zarzuciła pracownicom OSP w Dorohusku brak bezstronności w podejmowanych działaniach oraz niewłaściwe postępowanie w związku z oceną jej sytuacji rodzinnej i bytowej.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), organem właściwym do rozpatrzenia skargi na kierownika lub pracowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.
Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 5 sierpnia 2008 r., IV SA/Gl 77/08, skarga na pracownika powinna zostać potraktowana jako skarga na osobę kierującą jednostką, w której zatrudniony jest pracownik.

W związku z powyższym, pismo które skarżąca wniosła do Wójta Gminy Dorohusk, na podstawie art. 231 § 1 k.p.a. zostało przekazane do rozpatrzenia przez Radę Gminy Dorohusk, jako skarga na kierownika gminnej jednostki organizacyjnej. Mając zaś na względzie, że wskazane pismo dotyczy tej samej sytuacji faktycznej i zawiera te same zarzuty co skargą wniesiona do Rady Gminy Dorohusk, podlega rozpatrzeniu jako jedna skarga.
Zgodnie z przyjętą procedurą, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, w ramach którego w dniu 08.10.2026 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem Wójta Gminy, Przewodniczącej Rady, Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, pracowników OPS, gdzie przeanalizowano zgromadzony w sprawie materiał dokumentacyjny.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Rada Gminy zważyła, co następuje:

1. W zakresie zarzutu braku podstaw prawnych i faktycznych do interwencji w szkole w dniu 11 września 2026 r.

Z ustaleń wynika, że obecność pracowników OPS w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Dorohusku w dniu 11 września 2026 r. miała charakter nagły i interwencyjny. Była bezpośrednią reakcją na zgłoszenie telefoniczne ojca dziecka, który wyraził uzasadnione obawy co do przebiegu przekazania małoletniej córki pod opiekę matki oraz wniósł o wsparcie. Rolą pracowników OPS w tego typu sytuacjach – wynikającą z przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej – jest reagowanie na sygnały kryzysowe oraz podejmowanie działań w celu ochrony dobra, zdrowia i bezpieczeństwa małoletnich dzieci.

Pracownicy OPS nie podejmowali na miejscu władczych, autorytatywnych decyzji o odebraniu lub wydaniu dziecka, lecz uczestniczyli w czynnościach o charakterze osłonowym i wspierającym. Decyzje procesowe oraz mediacje prowadził obecny na miejscu funkcjonariusz Policji. W związku z powyższym interwencję pracowników OPS należy uznać za uzasadnioną faktycznie i prawnie nakazem ochrony dobra dziecka.

2. W zakresie zarzutu publicznego stawiania ciężkich oskarżeń (znęcanie się, oszustwa, matactwa)

Skarżąca podniosła, iż w obecności osób trzecich (dyrektora szkoły, psychologa, funkcjonariuszy Policji) pracownice OPS formułowały pod jej adresem zarzuty popełnienia przestępstw oraz utrudniania pracy organom.

W toku postępowania wyjaśniającego pracownice OPS kategorycznie zaprzeczyły, aby z ich ust padły sformułowania dotyczące „znęcania się", „oszustw" czy „matactw". Złożone wyjaśnienia wskazały, że wypowiedzi pracownika OPS ograniczyły się wyłącznie do merytorycznej informacji proceduralnej o braku potwierdzenia na dzień zdarzenia faktu przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego przez ośrodek pomocy społecznej właściwy dla miejsca zamieszkania matki (OPS Leśniowice). Analiza zgromadzonych materiałów nie potwierdziła, aby doszło do przekroczenia uprawnień, znieważenia lub publicznego formułowania nieuzasadnionych oskarżeń przez pracowników OPS. Zarzut ten pozostaje zatem całkowicie niepotwierdzony.

3. W zakresie zarzutu braku bezstronności, stronniczości oraz braku profesjonalizmu

Podnoszony przez skarżącą zarzut działania na korzyść ojca dziecka nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym. Rodzina jest znana Ośrodkowi od kilku lat w związku z istniejącym, silnym konfliktem rodzicielskim, a wcześniejsze czynności (w tym wizyty w miejscu zamieszkania) podejmowane były wielokrotnie, również w asyście Policji. Reakcja pracowników OPS w dniu 11 września 2026 r. wynikała wyłącznie z dynamiki zdarzenia w szkole i konieczności zapobieżenia eskalacji konfliktu w obecności małoletniego dziecka.

Odmówić należy również słuszności zarzutom dotyczącym oceny sytuacji życiowej dziecka wyłącznie przez pryzmat kryteriów materialnych podczas wcześniejszych kontaktów (z września 2025 r.). Pracownik OPS dokonywał wówczas oceny w granicach swoich kompetencji (weryfikacja warunków bytowych i mieszkaniowych pod kątem zaspokajania podstawowych potrzeb dziecka), nie zastępując przy tym biegłych z zakresu psychologii w ocenie więzi emocjonalnych.

PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Rada Gminy stwierdza, że pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej działali w granicach prawa, kierując się nadrzędną zasadą dobra małoletniego dziecka oraz potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa w sytuacji kryzysowej. Postawione przez skarżącą zarzuty nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym ani w przebiegu posiedzenia wyjaśniającego.

Jednocześnie, mając na uwadze sprawność i przejrzystość przyszłych działań, organ zasygnalizował potrzebę ścisłego, pisemnego dokumentowania wszelkich notatek służbowych oraz formalizowania zapytania międzyinstytucjonalnego. Nie wpływa to jednak na rozstrzygnięcie sprawy.

W tym stanie rzeczy Rada Gminy Dorohusk uznaje skargi za **bezzasadne**.

POUCZENIE

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) poucza się Skarżącą, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżąca ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.